

Warszawa, 12-06-2026 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

**Zespół Prawa Administracyjnego
i Gospodarczego**

V.511.523.2026.KB

**Pan Jarosław Szatański
Dyrektor Departamentu
Podatków Dochodowych
Ministerstwo Finansów
Via ePUAP**

Szanowny Panie Dyrektorze,

uprzejmie informuję, że do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęło pismo Rady Krajowej Sekcji Administracji Skarbowej NSZZ „Solidarność” (dalej: „Skarżąca”) dotyczące nieadekwatnie niskiego limitu zwolnienia podatkowego w zakresie świadczeń otrzymywanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r., poz. 163 z. zm., dalej: „ustawa PIT”), zwalnia się z podatku dochodowego wartość otrzymanych przez pracownika w związku z finansowaniem działalności socjalnej, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, rzeczowych świadczeń oraz otrzymanych przez niego w tym zakresie świadczeń pieniężnych, sfinansowanych w całości ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych, **łącznie do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 1000 zł.**

W ocenie Skarżącej, obecne brzmienie przepisu, przewidujące limit zwolnienia na poziomie 1000 zł, nie odpowiada aktualnym realiom społeczno-gospodarczym oraz

prowadzi do ograniczenia funkcji socjalnej świadczeń finansowanych m. in. z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (dalej: „zfśś”). W praktyce oznacza to, że wsparcie kierowane do pracowników – w szczególności znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, rodzinnej lub materialnej – ulega pomniejszeniu o podatek dochodowy, co osłabia jego rzeczywisty charakter pomocowy.

Kwota odpisu na zfśś zmienia się corocznie, co bezpośrednio wpływa na zmiany wartości świadczeń otrzymywanych przez pracowników. Niedoścadowanie wysokości zwolnienia podatkowego związanego z zfśś powoduje, że kwoty tych świadczeń ulegają – niestety – pomniejszeniu o należny podatek dochodowy, a więc nie rosną jednakowo ze wzrostem odpisu.

Dokonana przez Rzecznika analiza zmian limitu zwolnienia na przestrzeni lat wskazuje, że początkowo wartość tego limitu była powiązana z wysokością najniższego wynagrodzenia za pracę i wynosiła połowę kwoty najniższego wynagrodzenia za pracę, ogłaszanego na podstawie odrębnych przepisów, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy¹. Z dniem 1 stycznia 2003 r. odstąpiono od takiego sposobu ustalania limitu zwolnienia ustalając limit w stałej w kwocie wynoszącej 380 zł².

Dopiero ustawą z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby **fizyczne limit ten został podwyższony do 1000 zł** z dniem 1 stycznia 2018 r. (art. 1 pkt 7 ppkt a).

W uzasadnieniu ustawy nowelizującej³ projektodawca wskazał, że zmiana ta przyczyni się do zmniejszenia obciążeń podatkowych świadczeń otrzymywanych przez osoby zatrudnione na umowę o pracę. „Projektowane zmiany są konieczne, gdyż dochody pracowników są relatywnie najbardziej obciążone należnościami publicznoprawnymi.

---

¹ Art. 1 pkt 1 ppkt a ustawy z dnia 21 listopada 2001 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U.2001.134.1509), która weszła w życie z dniem 1 marca 2002 r.

² Art. 1 pkt 14 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U.2002.141.1182)

³ Druk nr 1878, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/druk.xsp?nr=1878>

Wymaga podkreślenia, że omówione poniżej propozycje zmian pozwolą na podniesienie dochodów gospodarstw domowych o najniższych dochodach, ponieważ to właśnie członkowie tych gospodarstw domowych relatywnie częściej korzystają z dodatkowych świadczeń socjalnych i zapomóg z zakładów pracy”.

Ponadto ustawodawca zauważył, że projektowana nowelizacja stanowi realizację konstytucyjnej zasady sprawiedliwości podatkowej wywodzonej z art. 84 Konstytucji RP **poprzez zmianę zasad określania limitów zwolnień podatkowych, które na wiele lat zostały zamrożone.** Co więcej, zaproponowane zmiany pokrywają się z zasadą sprawiedliwości społecznej wyrażoną w art. 20 Konstytucji RP w zakresie, w jakim dotyczą zwolnienia od podatku dochodowego świadczeń, które uzależnione zostały od sytuacji majątkowej podatnika. Mając powyższe na uwadze, zaproponowano podniesienie limitów kwot niektórych zwolnień przedmiotowych. **Wymaga podkreślenia, że niektóre z proponowanych zmian przyczynią się do poprawy sytuacji finansowej uboższych rodzin, co należy uznać za praktyczny wymiar zasady opieki państwa nad rodziną (art. 18 Konstytucji RP).**

Należy zauważyć, że w 2018 r. najniższe wynagrodzenie wynosiło 2100 zł brutto, kwota limitu określonego w art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy PIT stanowiła zatem około połowy najniższego wynagrodzenia – co nawiązywało do pierwotnego brzmienia tego przepisu który wysokość limitu powiązał z wysokością najniższego wynagrodzenia. Ustawodawca – mając na względzie los rodzin znajdujących się w trudniejszej sytuacji materialnej, które częściej korzystają z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych podwyższył ten limit w sposób adekwatny do zmieniających się realiów gospodarczych, a w szczególności spadku siły nabywczej pieniądza wynikającej z inflacji (skumulowana inflacja w okresie między 2003 r. a 2017 r. wyniosła około 29%⁴). W okresie od 2017 r. do 2025 r. wyniosła natomiast około 47%⁵.

---

⁴ wyliczenie dokonane na podstawie danych określonych w komunikatach Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poszczególne lata

⁵ *ibidem*

Z korespondencji nadesłanej przez Skarżącą, tj. wyjaśnień udzielonych mu przez resort finansów⁶ wynika, że resort nie znalazł podstaw do zwiększenia limitu zwolnienia. Jednym z argumentów przemawiających za brakiem podstaw do dokonania tej zmiany było wskazanie, że „ewentualne zwiększenie limitu zwolnienia mogłoby prowadzić do nierównego traktowania podatników – faworyzując wybrane grupy pracowników otrzymujących świadczenia socjalne, kosztem innych, niekorzystających z takiej formy wsparcia. Zasada sprawiedliwości i równości w opodatkowaniu powinna pozostać fundamentem polskiego systemu podatkowego”.

Trudno zgodzić się z taką interpretacją skoro każdy pracownik ma prawo korzystania ze świadczeń z zfsś, wielu pracodawców różnicuje natomiast wysokość tych świadczeń w zależności od uzyskiwanych dochodów oraz zdarzeń losowych (np. urodzenie dziecka, śmierć bliskiej osoby, niespodziewane zdarzenia losowe, np. pożar). Uzależnienie wysokości otrzymywanych świadczeń nie jest zatem bezpośrednio powiązane z wysokością opodatkowania, ponieważ każdy pracownik ma dokładnie ten sam limit zwolnienia w podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu otrzymywanych świadczeń z zfsś. Natomiast każdy pracownik otrzymujący świadczenie powyżej określonego limitu będzie podlegał obowiązkowi podatkowemu, trudno zatem mówić, aby w tym zakresie dochodziło do naruszenia zasady równości w opodatkowaniu. Nie można również stwierdzić, aby świadczenia otrzymywane przez jednych pracowników były „kosztem innych” lub stanowiły „faworyzowanie określonych grup pracowników” skoro, jak wskazano wyżej – określony w art. 21 ust. 1 pkt 67 ustawy PIT limit zwolnienia – jest dokładnie taki sam dla każdego pracownika.

Jak słusznie wskazała Skarżąca kwota odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych zmienia się corocznie, co bezpośrednio wpływa na zmiany wartości świadczeń otrzymywanych przez pracowników. Fundusz tworzy się bowiem z corocznego odpisu podstawowego, naliczanego w stosunku do przeciętnej liczby zatrudnionych. Wysokość odpisu podstawowego jest wyliczana jako procent tzw. kwoty bazowej, którą od lat jest przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu roku poprzedniego.

Skoro rośnie wysokość odpisu na zfsś w związku z corocznym wzrostem przeciętnej wynagrodzenia, rośnie również pula środków na świadczenia, co przekłada się na wzrost ich wysokości dla poszczególnych pracowników. To z kolei powoduje, że z roku

---

⁶ Odpowiedź na petycję z dnia 6 czerwca 2025 r. znak sprawy: DD3.056.8.2025

na rok coraz więcej świadczeń z zfsś podlega opodatkowaniu – co powinno skutkować nominalnym wzrostem wpływu do budżetu państwa z podatku od tych świadczeń w okresie kiedy limit zwolnienia nie był waloryzowany. Obciążenie podatkowe beneficjentów świadczeń wypłacanych z zfsś w tym okresie systematycznie rośnie.

Z uwagi na wskazane wyżej względy, należy stwierdzić, że realizacja postulatu zgłoszonego przez Skarżącą przyczyniłaby się do poprawy sytuacji finansowej polskich rodzin oraz stanowiłaby urzeczywistnienie konstytucyjnej zasady sprawiedliwości podatkowej. Zwiększenie limitu zwolnienia do 2000 zł wpisywałoby się bowiem we wcześniejszą praktykę ustawodawcy projektującego wysokość analizowanego limitu w nawiązaniu do połowy najniższego wynagrodzenia, które obecnie wynosi 4806 zł⁷⁷.

Mając na uwadze powyższe, działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich - na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1264 ze zm.) - zwracam się do Pana Dyrektora z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w przedstawionej sprawie.

Z wyrazami szacunku

Piotr Mierzejewski

Dyrektor Zespołu

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:
Skarżąca

---

⁷⁷ § 1 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r.